

Ministerul Finanțelor Publice
Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Teleorman

Str. Dunării nr. 188
....., Teleorman
Tel : +0247 312 788
Fax : +0247 178
e-mail: ALTRJUDX01@mfinante.ro

D E C I Z I A

Nr.57 din2012

privind soluționarea contestației depusă de

.....,

-în calitate de lichidator judiciar al debitoarei

SC SRL-

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman
sub nr...../29.12.2011

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman a fost sesizată de, -în calitate de lichidator judiciar al debitoarei SC SRL- prin contestația înregistrată sub nr. /29.12.2011 și de AIF Teleorman prin Adresa nr...../18.01.2012, înregistrată la DGFP Teleorman sub nr. /19.01.2012, asupra contestației formulată de

....., cu sediul în Jud. Teleorman, mun., str., și CIF RO -în calitate de lichidator judiciar al debitoarei SC SRL-, cu sediul în Jud. Teleorman, mun., str. Viilor nr.1-3, corp 2, având CIF RO

Contestația a fost formulată împotriva Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 30.11.2011 și înregistrat sub nr. F-TR /30.11.2011, a cărui rezultate sunt reflectate în Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-TR..... /30.11.2011.

Prin Adresa nr..... /30.12.2011 organul de soluționare a transmis contestația organului de inspecție fiscală emitent a actului administrativ fiscal atacat, în vederea constituirii și înaintării dosarului cauzei, potrivit dispozițiilor pct.3.1.-3.8. ale Ordinului nr.2,137 din 25 mai 2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, emis de Agenția Națională de Administrare Fiscală. Asupra solicitării de transmitere a dosarului contestației s-a intervenit și prin Adresa de revenire nr..... /13.01.2012.

Cu Adresa nr..... /18.01.2012 – înregistrată la DGFP Teleorman sub nr. /19.01.2012 - organul fiscal abilitat a procedat la constituirea și înaintarea dosarului cauzei în baza dispozițiilor pct. 3.2 al Ordinul președintelui A.N.A.F. nr.2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Bazat pe dispozițiile pct.3.2 ale Ordinul președintelui A.N.A.F. nr.2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, organele de revizuire au solicitat completarea dosarului contestației cu următoarele documente în copie (cf. Adr.nr..... /20,01.2012):

- RIF nr. F-TR/30.11.2011;
- Anexele pe care se bazează constatările din Raportul de inspecție fiscală atacat (cu excepția Anexei nr.28 care este anexată la dosarul cauzei);
- Sesizarea penală nr..... din 08.11.2011;
- Actul prin care este desemnat lichidatorul judiciar.

Organele de inspecție fiscală au dat curs solicitărilor prin Adresa nr...../23.01.2012.

Petiționarei i s-a solicitat pe baza dispozițiilor pct. 2.1. al Ordinului nr.2,137/25 mai 2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, emis de A.N.A.F. și publicat în Monitorul Oficial nr.3..... din 31.05.2011, completarea contestației depusă și înregistrată sub nr...../29.12.2011 -, cu *precizarea în clar a cuantumului sumei totale contestate, precum și precizarea accesoriilor la care se face trimitere, aferente TVA contestate în cuantum de lei*; în caz contrar, cererea urmând a se considera a fi formulată împotriva întregului act administrativ fiscal (cf. Adresei nr./30.12.2011), fără ca petenta să răspundă solicitărilor.

Întrucât suplimentar sumelor consemnate în Decizia de impunere înregistrată sub nr. F-TR din 30.11.2011, autorul cererii mai solicită diminuarea TVA de plată cu suma de lei împreună cu **accesoriile** aferente fără a fi precizate, precum și lei+..... lei+..... lei (reprezentând accesorii și sumă solicitată în plus raportată la decizia de impunere), organele de revizuire au procedat la punerea în aplicare a dispozițiilor pct. 2.1. al Ordinului nr.2,137/25 mai 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, emis de A.N.A.F. și publicat în Monitorul Oficial nr.3..... din 31.05.2011, astfel că - prin Adresa nr./30.12.2011 și a Adresei de revenire nr...../26,012012 – s-a solicitat completarea contestației depusă și înregistrată sub nr...../29.12.2011 -, cu *precizarea în clar a cuantumului sumei totale contestate, precum și precizarea accesoriilor la care se face trimitere, aferente TVA contestate în cuantum de lei*. În caz contrar, cererea urmând a fi considerată ca formulată împotriva întregului act administrativ fiscal.

Nedându-se curs solicitărilor nici în urma Adresei de revenire nr...../07.02.2012 prin care s-a stabilit un ultim termen de răspuns, Poșta Română înapoiind la data de 02.02.2012 corespondența, după avizarea petiționarului și expirarea termenului de păstrare a corespondenței de 10 zile, obiectul contestației îl constituie suma totală de lei {..... lei reprezentând totalitatea sumelor consemnate în actul administrativ fiscal atacat, la care s-a adăugat suma de lei (..... lei+..... lei+..... lei+..... lei) neînscrisă în titlul de creanță, mai puțin **accesoriile** neprecizate în cerere, după cum urmează:

Obligatii fiscale	Sume -lei-	Observatii
Impozit pe profit	conform cererii depuse
Accesorii aferente	idem
TVA	idem
Accesorii aferente	idem
Total 1	
Impozit dividende	neconsemnate in cerere
Accesorii aferente	idem
Impozit pe veniturile din salarii	-.....	idem
CAS angajator	-.....	idem
CAS angajati	-.....	idem
CASS angajator	-.....	idem

CASS angajati	-.....	idem
Contributie somaj angajator	-.....	idem
Contributie somaj asigurati	-.....	idem
Contrib. asig. accidente	-.....	idem
Contrib. pt. concedii	-.....	idem
Contrib. asig. fd. garantare	-.....	idem
Total 2	-.....	
Total (1+2)	inscrisa in titlul de creanta
TVA de plata	neinscris in titlul de creanta
Accesorii aferente	-	neprecizate in cerere
Majorari de intarziere	neinscris in titlul de creanta
Penalitati	neinscris in titlul de creanta
Suma suplim. contestata in plus fata de decizia de impunere	
Total 3	
Total general(1+2+3)	

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilit cu data comunitării actului administrativ fiscal atacat, așa cum rezultă din Referatul privind propunerile de soluționare emis de organul de inspecție abilitat și înregistrat sub nr...../18.01.2012, și de data înregistrării contestației la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman – Registratura generală, respectiv 29.12.2011, așa cum rezultă din ștampila acestei instituții, aplicată pe originalul contestației.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art., art.207, art.206, art.207, alin.(1), art.209, alin.(1), lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,cu modificările și completările ulterioare, Biroul de soluționare a contestațiilor din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman este legal investită să se pronunțe asupra contestației.

Cap.I., -în calitate de lichidator judiciar al debitoarei SC SRL – efectiv contestă parțial Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 30.11.2011 și înregistrat sub nr. F-TR/30.11.2011 emis de Activitatea de Inspecție Fiscală, din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman, a cărui rezultate sunt reflectate în Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-TR...../30.11.2011, pe următoarele considerente:

- suma de lei (..... lei impozit minim anual pe anul 2009 și lei impozit minim anual pe anul) reprezentând impozit pe profit stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr.F-TR/30.11.2011, precum și accesoriile aferente în

cuantum de lei, conform anexei nr.11 și menționat la pag.6 și 7/38 din Raportul de inspecție, respective accesoriile – lei majorări de întârziere - din anexa 12, și penalități de lei din anexa 12.1, motivând că în perioada respectivă împotriva SC SRL s-a dispus deschiderea procedurii insolvenței, nemaidesfășurând activitate și nemaivând personal specializat angajat;

- suma de lei TVA suplimentar și accesoriile de întârziere în sumă de lei (..... lei majorări de întârziere și lei penalități de întârziere) din Decizia de impunere nr.F-TR/30.11.2011 (pag.3/11) și a Raportului de inspecție (pag.12/38), întrucât listele de inventar aferente stocului de marfă preluată de lichidator corespunde fizic, iar valoarea stocului la data de 19.10.2009 era în contabilitate de lei; valoarea stocului stabilită de lei este valoarea de vânzare a acestuia;

- cu suma de lei se solicită diminuarea TVA de plată, ca provenind de la clienți insolvari:

- SC SRL Pitești cu soldul contului 411 de lei, din care TVA lei;

- SC SRL cu sold neîncasat cont 411 în sumă de lei, conform fișelor de cont analitic și a hotărârilor judecătorești;

- accesoriile – necuantificate – aferente TVA în sumă de lei

Cap.II. Din Raportul de inspecție fiscală atacat, încheiat la data de 30.11.2011 și înregistrat sub nr. F-TR/30.11.2011, a căror rezultate sunt reflectate în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-TR /30.11.2011, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman, rezultă cele ce urmează:

- Cu privire la obligația de plată în cuantum de lei, reprezentând diferență impozit pe profit și a accesoriilor în sumă de lei

2.1.2. Motivul de fapt la care s-a raportat inspecția fiscală

1. În urma efectuării inspecției fiscale s-a constatat că agentul economic a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli cu salariile pentru tot anul 2008, în condițiile în care doi dintre salariați și-au încetat activitatea începând cu data de 01.05.2008, conform documentelor prezentate în anexa nr.4. De asemenea, pentru salariatul, pentru care, contractul individual de muncă nu are încetare - conform Adresei nr. /02.11.2011, administratorul statutar al societății, dl., a declarat pe propria răspundere că (anexa nr.7), acesta a încetat raportul de muncă începând cu data de 01.05.2008. De asemenea, dl. a declarat pe propria răspundere (anexa nr.8) că nu a mai prestat servicii pentru SC SRL începând cu 01.05.2008. Urmare verificării efectuate, organele de inspecție fiscală vor transmite Inspectoratului Teritorial de Muncă declarațiile dl. și dl.

Drept urmare, având în vedere și datele transmise de ITM Teleorman, organele de inspecție fiscală au considerat cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, în perioada 01.05.2008-31.12.2008, în sumă totală de lei (trim.II - lei, trim.III-..... lei și trim.IV -..... lei) ca fiind cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit.

În luna octombrie 2009, la data intrării în insolvență, respectiv 19.10.2009, lichidatorul judiciar - - a preluat un stoc de marfă în valoare de lei (anexa nr.9). În urma efectuării inspecției fiscale, s-a constatat că agentul economic avea înregistrat în evidența contabilă și în bilanța de verificare la data de 19.10.2009 un stoc de marfă în sumă de lei. rezultând astfel, o diferență de stoc în minus în sumă de lei. Administratorul statutar al societății - dl., a declarat în Nota explicativă (anexa nr.10) că nu poate oferi o explicație despre diferența de stoc, că acesta este neimputabil și neasigurat.

Organele de inspecție fiscală au considerat diferența de stoc de marfă ca fiind vândută și s-a procedat la descărcarea gestiunii de marfă rezultând, astfel, un venit neînregistrat în sumă de lei. precum și o cheltuială aferentă acestui stoc de marfă în sumă de lei; rezultând astfel, un profit impozabil de lei.

În trim. IV - 2009, agentul economic a înregistrat în contul 623 "Cheltuieli de protocol" suma de lei, deși a înregistrat pierdere.

În bilanța de verificare de la data de 31.12.2009, agentul economic a înscris în contul 6581 "Cheltuieli cu despăgubiri, amenzi și penalități" suma de lei, sumă pe care nu a considerat-o nedeductibilă la calculul profitului impozabil. Organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea sumei de lei, ca fiind cheltuială nedeductibilă la calculul impozitului pe profit.

La data de 31.12.2009, contribuabilul înregistrează pierdere, iar în conformitate cu prevederile art. 18, alin. (2) și alin. (3) din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, avea obligația de a calcula, înregistra, declara și vira la bugetul statului un impozit minim conform tranșei de venituri în care se încadrează. Astfel, luându-se în considerare veniturile aferente anului 2008, în sumă de lei, agentul economic se încadrează în tranșa de venituri cuprinsă între lei - lei, pentru care datorează un impozit minim anual în sumă de lei.

În urma inspecției fiscale generale, s-a constatat că, în anul 2009, agentul economic nu a declarat, calculat și înregistrat în evidența contabilă impozitul minim anual în sumă de lei, din care pentru trim. II - lei, pentru trim. III- lei, iar pentru trim.IV - suma de lei.

La data de 31.12.2009, agentul economic înregistra în evidența contabilă venituri în sumă de lei. Conform OUG 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar - fiscale, aceste venituri se încadrau în tranșa lei - lei, căreia îi corespunde un nivel al impozitului minim anual în sumă de lei, respectiv lei trimestrial;

Contribuabilul nu a calculat, înregistrat și declarat la organul fiscal teritorial impozitul minim pentru trimestrele I, II și III, respectiv suma de lei - Total impozit profit suplimentar pentru anul fiind în sumă de lei.

Contribuabilul nu și-a respectat obligația de a depune declarațiile privind impozitul pe profit pentru fiecare perioadă de raportare (trimestrul calendaristic), încălcând prevederile art. 81, alin. (1) și art. 82. alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare. De asemenea, pentru anii 2009 și, agentul economic nu a întocmit registrul de evidența fiscală, conform prevederilor pct.15 din HG 44/2004 pentru aprobarea Nonnelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și nu a depus Declarațiile anuale de impozit pe profit, cod 101.

Temeiul de drept reținut de organele de inspecție în raport cu care s-au dispus măsurile:

I. Act normativ LG571/2003 - art.19, alin. 1 - Profilul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

I. Act normaliv LG57/12003 - art. 21, alin. 1 - Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

I. Act normativ LG571/2003 - art. 21, alin. 4, lit. c - Urmatoarele cheltuieli nu sunt deductibile: cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă

I. Act normativ LG571 /2003 - art. 21, alin. 3, lit. a - urmatoarele cheltuieli au deductibilitate limitată: cheltuielile de protocol în limita unei cote de 2% aplicată asupra diferenței rezultate dintre totalul veniturilor impozabile și totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decât cheltuielile de protocol și cheltuielile cu impozitul pe profit.

I. Act normativ LG571/2003 - art. 21, alin. 4, lit. b - Umătoarele cheltuieli nu sunt deductibile: dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările și penalitățile de întârziere datorate către autoritățile române, potrivit prevederilor legale. Amenzile, dobânzile, penalitățile sau majorările datorate către autorități străine ori în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane nerezidente și/sau autorități străine sunt cheltuieli nedeductibile, cu excepția majorărilor al căror regim este reglementat prin convențiile de evitare a dublei impuneri.

I. Act normativ LG571/2003 - art. 18, alin. 2 - Contribuabilii, cu excepția celor prevăzuți la alin. (1), la art.13 lit. c)-e), art.15 și 38, în cazul cărora impozitul pe profit este mai mic decât suma impozitului minim pentru tranșa de venituri totale corespunzătoare, prevăzute la alin. (3), sunt obligați la plata impozitului la nivelul acestei sume.

I. Act normaliv LG571/2003 - art.18, alin. 3 - Pentru aplicarea prevederilor alin. (2), sumele corespunzătoare impozitului minim, stabilite în funcție de veniturile totale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, sunt 6.500 lei.

I. Act normaliv OG92/2003 - art. 81, alin.1 - Declarația fiscală se depune de către persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta.

I. Act normativ OG92/2003 - art. 82, alin.3 - Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil sau de către împuternicit.

I. Act normativ HG44/2004 - pct. 15 - Pentru determinarea profitului impozabil contribuabilii sunt obligați să întocmească un registru de evidență fiscală, într-un singur exemplar, compus din cel puțin 100 de file, ținut în formă scrisă sau electronică. Completarea se face în ordine cronologică, iar informațiile înregistrate trebuie să corespundă cu operațiunile fiscale și cu datele prezentate în declarațiile de impunere. Registrul de evidență fiscală se completează în toate situațiile în care informațiile cuprinse în declarația fiscală sunt obținute în urma unor prelucrări ale datelor furnizate din înregistrările contabile. Modul de completare a registrului de evidență fiscală este la latitudinea fiecărui contribuabil, în funcție de specificul activității și de necesitățile proprii ale acestuia .Acestea se referă la: calculul

dobânzilor și al diferențelor de curs valutar deductibile fiscal, amortizarea fiscală, reduceri și scutiri de impozit pe profit.

2. Act normativ OG92/2003 - art. 119, alin.1 - Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

2. Act normativ OG92/2003 - 120, alin.1 - Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

2. Act normativ OG92/2003 - art. 120, alin. 7 – Nivelul majorării de întârziere este de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

2. Act normativ OG92/2003 - art. 119, alin. 1- Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

2. Act normativ OG92/2003 - art. 120, alin. 1 Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

2. Act normativ OG92/2003 - art. 120¹, alin.1 - Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

2. Act normativ OG92/2003 - art. 120¹, alin. 2, lit. c - Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel: după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

- Cu privire la obligația de plată în cuantum de lei, reprezentând TVA lunar și a accesoriilor în sumă de lei

2.1.2. Motivul de fapt stabilit cu ocazia inspecției fiscale:

Pentru anii 2006 și 2007, pentru cheltuielile de protocol înregistrate în evidența contabilă, respectiv în contul 623 „Cheltuieli de protocol” prevăzute de art.128, alin.(8), lit.f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pentru care s-au depășit limitele prevăzute de lege, nu s-a procedat la impozitarea acestora. Este cazul cheltuielilor de protocol pentru anul 2006, pentru care s-a depășit plafonul cu suma de lei, calculându-se TVA colectată suplimentar în sumă de lei și pentru anul 2007 pentru care s-a depășit plafonul cu suma de lei, calculându-se TVA colectată suplimentar în sumă de lei.

De asemenea, în anul 2008 agentul economic înregistrează pierdere, iar pentru cheltuielile de protocol înregistrate în evidența contabilă în sumă de lei, considerate de către agentul economic nedeductibile fiscal, nu calculează TVA colectată în sumă lei (pentru acele cheltuieli pentru care s-a dedus TVA) – cu trimitere la încălcarea dispozițiilor pct.11, lit.a) și pct 12, Cap.IV din HG nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, conform celor consemnate în RIF -.

În luna octombrie 2009, agentul economic a înregistrat în evidența contabilă, la data intrării în insolvență, respectiv 19.10.2009, un stoc de marfă în sumă de..... lei. În inventarul preluat de administratorul judiciar, respectiv, acesta a preluat un stoc de marfă în sumă de lei, rezultând astfel o diferență de stoc în minus, în sumă de lei. În timpul inspecției fiscale, administratorul societății - dl., a declarat pe propria răspundere că nu poate da explicații cu privire la acest stoc, că

este neimputabil și neasigurat – cu trimitere la încălcarea dispozițiilor art.128, alin.(4), lit.d) al Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, conform celor consemnate în RIF, cu consecința diminuării obligației fiscale de natura TVA cu suma de lei [(.....x19):119] -.

În ceea ce privește modul de declarare a TVA, în urma inspecției fiscale s-a constatat că, agentul economic nu a declarat întotdeauna TVA rezultată din evidența contabilă. Astfel, agentul economic nu depune deconturile de TVA începând cu luna februarie 2009 până la data de 30.09.2011. Conform situației privind TVA, anexa nr.14, TVA plată, înregistrată de agentul economic în evidența contabilă, însă nedeclarată este în sumă de lei.

Febr.2009 - TVA recuperat lei;

Martie 2009 - TVA recuperat

Aprilie 2009 - TVA plată

Mai 2009 - TVA plată

Iunie 2009 - TVA recuperat lei;

Iulie 2009 - TVA plată lei;

August 2009 - TVA plată lei;

Septembrie 2009 - Tva plată lei;

Octombrie 2009 - TVA plată lei;

Noiembrie 2009 - TVA recuperat

Decembrie 2009 - lei.

Total TVA plată = lei - – cu trimitere la încălcarea dispozițiilor art.81, alin.(1) și art.82, alin.(3) ale OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform celor consemnate în RIF, cu consecința diminuării obligației fiscale de natura TVA cu suma de lei -.

2. Neachitarea în termen legal a sumelor suplimentare.

2.1.3.Temeiul de drept reținut:

Act normativ HG44/2004 - lit. a, pct. 11 - În sensul art. 128 alin. (8) lit. f) din Codul fiscal: bunurile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea totală a bunurilor acordate gratuit în cursul unui an calendaristic este sub plafonul în care aceste cheltuieli sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, astfel cum este stabilit la Titlul II al Codului fiscal;

I. Act normativ LG571/2003 - art. 128, alin. 4, lit. d - Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni: bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin.(8) lit. a)-c).

I. Act normativ OG92/2003 - art. 82, alin. 3 - Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil sau de către împuternicit.

I. Act normativ HG44/2004 - pct. 12 - Încadrarea în plafoanele prevăzute la alin. (11) lit. a) - c) se determină pe baza datelor raportate prin situațiile financiare anuale. Nu se iau în calcul pentru încadrarea în aceste plafoane sponsorizarile, acțiunile de mecenat sau alte acțiuni prevăzute prin legi, acordate în numerar. Depășirea plafoanelor constituie livrare de bunuri cu plată și se colectează taxa, dacă s-a exercitat dreptul de deducere a taxei aferente achizițiilor care depășesc plafoanele. Taxa colectată aferentă depășirii se calculează și se include în decontul întocmit

pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă a depus sau trebuie să depună situațiile financiare anuale.

2. Act normativ OG92/2003 - art. 116, alin. 1 - Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

2. Act normativ OG92/2003 - art. 119, alin.1 - Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

2. Act normativ OG92/2003 - art. 120, alin.1 - Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

2. Act normativ OG92/2003 - art. 120, alin. 7 – Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

2. Act normativ OG92/2003 - art. 119, alin.1 - Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

2. Act normativ OG92/2003 - art. 120, alin.1 - Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

2. Act normativ OG92/2003 - Art.120, alin.7 - Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

2. Act normativ OG92/2003 - Art.120, alin.7 - Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

2. Act normativ OG92/2003 - Art. 120¹, alin.1 - Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

2. Act normativ OG92/2003 - Art. 120¹, alin. 2, lit. c - Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:dupa împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

- La pct.5 – pag.35 din 38 - din Raportul de inspecție fiscală nr.F-TR din 30.11.2011 este consemnat faptul că agentul economic petiționar a depus Adresa nr./04.11.2011 (Anexa nr.25) solicitând suspendarea inspecției fiscale, ca urmare a depunerii sentințelor civile ce au fost investite cu formulă executorie în cazul a debitori (printre care și SC SRL și SC SRL).

Se precizează că în fapt, cele solicitate au avut în vedere ajustarea bazei de impozitare, însă pentru nici unul dintre acești debitori SC SRL nu prezintă hotărâre judecătorească de închidere a procedurii insolvenței, rămasă definitivă și irevocabilă.

În aceste condiții, s-a reținut că petiționara nu s-a încadrat în prevederile art.138, lit.d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel încât nu au fost motive temeinice de suspendare a inspecției fiscale.

- Cu privire la obligația de plată în quantum de lei, reprezentând impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice și a accesoriilor aferente în sumă de lei

2.1.2. Motivul de fapt: Nu s-a declarat la bugetul statului impozitul pe dividende constituit în sumă de lei.

2.1.3. Temeiul de drept: OG 92/2003 – art.81, alin.(1); art.82, alin.(3);

În cazul majorărilor de întârziere de lei, temeiul de drept este cel specificat la aliniatul 1 al prezentului capitol.

- Cu privire la impozitul pe venituri din salarii (- lei)

2.1.2. Motivul de fapt: Au fost înregistrate în contabilitatea firmei, în tot cursul anului 2008, cheltuieli cu salariile, precum și contribuțiile aferente, în condițiile în care doi dintre salariați și-au încetat activitatea începând cu data de 01.05.2008. Au fost depuse Declarațiile 100 și 102 până la 31.12.2008, constituindu-se totodată și obligația de plată, care a fost înscrisă în fișa pe plătitor la AFP

2.1.3. Temeiul de drept: Legea nr.571/2003, art.57. alin.(1)

În consecință, și contribuțiile aferente au fost influențate, după cum urmează:

- **CAS angajator** (- lei) cf. Legii nr.19/2000, art.18, alin.(1), lit.a);
- **CAS angajat** (- lei) cf. Legii nr.19/2000, art.18, alin.(2);
- **CASS angajator** (- lei) cf. Legii nr.95/2006, art.258, alin.(1);
- **CASS asigurați** (- lei) cf. Legii nr.95/2006, art.257, alin.(1);
- **contribuție șomaj angajator** (- lei) cf. Legii nr.76/2002, art.29;
- **contribuție șomaj asigurați** (-..... lei) cf. Legii nr.76/2002, art.26;
- **contrib. asig. accidente** (-..... lei) cf. Legii nr.346/2002, art.101, alin.(1), lit.a)
- **contrib. pt. concedii** (- lei) cf. OUG nr.158/2002, art.6, alin.(1), alin.(2)
- **contrib. asig. la fd. de garantare: (- lei)** cf. Legii nr.200/2006, art.7, alin.(1)

S-a mai consemnat faptul că administratorul judiciar al societății contestatoare a fost de acord cu constatările efectuate de către organele de inspecție fiscală, precum și cu consecințele lor fiscale, renunțând la exprimarea unui punct de vedere, potrivit art.107, alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, notificând acest lucru în declarația dată pe propria răspundere (ce reprezintă Anexa nr.27, ca parte integrantă a prezentului Raport de inspecție fiscală).

Astfel, la pct.2 – de la pag.36 din 38 - „Concluzii asupra analizei punctului de vedere al contribuabilului”, organele de inspecție fiscală rețin faptul că contribuabilul și-a însușit constatările organului de inspecție fiscală, fără a avea obiecțiuni.

Cap.III. Având în vedere constatările organului de inspecție fiscală, susținerile contestatoarei, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare la data producerii fenomenului economic, se rețin următoarele:

..... -în calitate de lichidator judiciar al debitoarei SC SRL-, are sediul în Jud. Teleorman, mun., str., are CIF RO

Este persoana care asigură administrarea activității contribuabilului pe baza împuternicirii din, care răspunde de conducerea contabilității acestuia și care este desemnată să reprezinte contribuabilul pe durata inspecției fiscale, potrivit celor consemnate la Cap.II, pct.8-10 ale RIF nr.F-TR din 30.11.2011.

Datele de identificare ale SC SRL: sediul social în str., mun., jud. Teleorman, CUI RO

A. Cu privire la contestația îndreptată împotriva Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 30.11.2011 și înregistrat sub nr. F-TR/30.11.2011, a cărui rezultate sunt reflectate în Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-TR/30.11.2011 – atacate potrivit celor explicitate în preambulul prezentei Decizii de soluționare – în cuantum total de lei.

Cauza supusă soluționării este aceea dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman prin Biroul de soluționare a contestațiilor, în calitate de structură specializată în revizuirea cererii, se poate investi cu analiza pe fond a contestației în condițiile în care aceasta constituie obiectul unui dosar penal.

În fapt, organul de revizuire reține că în temeiul celor stabilite prin Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 30.11.2011 și înregistrat sub nr. F-TR/30.11.2011, a cărui rezultate sunt reflectate în Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-TR...../30.11.2011, s-au determinat ca fiind datorate obligațiile fiscale atacate, așa cum sunt precizate în preambulul prezentei Decizii de soluționare, prin aceea că petiționara a majorat în condiții nelegale unele categorii de cheltuieli, diminuând contrar prevederilor legale unele venituri impozabile, cu consecințe negative asupra obligațiilor datorate bugetului statului, așa cum au fost prezentate în mod analitic în Cap. al II-lea al prezentei Decizii de soluționare.

De asemenea, în legătură cu obligațiile de plata privind taxa pe valoarea adăugată, s-a reținut că deficiențele prezentate anterior au avut influență și asupra acestora, mai mult, s-a constatat, în ceea ce privește modul de declarare a TVA, că agentul economic nu a declarat întotdeauna TVA rezultată din evidența contabilă, nu depune deconturile de TVA începând cu luna februarie 2009 până la data de 30.09.2011. Conform situației privind TVA, anexa nr.14; TVA de plată, înregistrată de agentul economic în evidența contabilă, însă nedeclarată, este în sumă de lei.

S-a mai reținut nedeclararea impozitului pe dividende constituit în sumă de lei, încalcându-se prin aceasta OG 92/2003 – art.81, alin.(1); art.82, alin.(3), cu consecința calculării majorărilor de întârziere de lei, pe baza temeiului de drept specificat la Cap.II al prezentei decizii.

Cu privire la impozitul pe venituri din salarii (- lei) s-a reținut înregistrarea în contabilitatea firmei, în tot cursul anului 2008, cheltuieli cu salariile, precum și contribuțiile aferente, în condițiile în care doi dintre salariați și-au încetat activitatea începând cu data de 01.05.2008. Au fost depuse Declarațiile 100 și 102 până la 31.12.2008, constituindu-se totodată și obligația de plată, care a fost înscrisă în fișa pe plătitor la AFP ; reținându-se ca temei de drept în acest sens, Legea nr.571/2003, art.57. alin.(1)

În consecință, și contribuțiile aferente au fost influențate, așa cum au fost precizate la Cap.II al prezentei decizii.

Urmare a faptelor constatate, Activitatea de inspecție fiscală a Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman a procedat la emiterea și înaintarea organelor în drept - respectiv Parchetului de pe lângă Tribunalul Teleorman -, Sesizarea penală nr...../08.11.2011, în vederea cercetării unor fapte care ar putea întruni elementele constitutive ale unei infracțiuni prevăzute de art.9, alin.(1), lit.b) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale. Potrivit Sesizării penale mai sus precizate, elementele avute în vedere

care au condus la inițierea demersului sunt cele prezentate anterior, cu consecința stabilirii în condiții nelegale precum și a diminuării unor obligații datorate bugetului statului, potrivit celor ce urmează:

Obligatii fiscale	Sume -lei-	Observatii
Impozit pe profit	conform cererii depuse
Accesorii aferente	idem
TVA	idem
Accesorii aferente	idem
Total 1	
Impozit dividende	neconsemnate in cerere
Accesorii aferente	idem
Impozit pe veniturile din salarii	-.....	idem
CAS angajator	-.....	idem
CAS angajati	-.....	idem
CASS angajator	-.....	idem
CASS angajati	-.....	idem
Contributie somaj angajator	-.....	idem
Contributie somaj asigurati	-.....	idem
Contrib. asig. accidente	-.....	idem
Contrib. pt. concedii	-.....	idem
Contrib. asig. fd. garantare	-.....	idem
Total 2	-.....	
Total (1+2)	inscrisa in titlul de creanta

Cu precizarea că demersurile inițiate prin Sesizarea penală nr...../08.11.2011, se referă și la deficiențe constatate în cazul altor obligații datorate bugetului statului, obligații pe care petiționara nu le-a atacat în fapt, prin prezenta cerere, dar asupra cărora organul de revizuire urmează să se pronunțe în temeiul prevederilor pct. 2.1. al Ordinului nr.2,137/25 mai 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, emis de A.N.A.F., întrucât petiționara nu a răspuns solicitărilor cu privire la completarea contestației depusă și înregistrată sub nr...../29.12.2011 -, referitor la *precizarea în clar a cuantumului sumei totale contestate*; astfel că cererea urmează a se considera a fi formulată împotriva întregului act administrativ fiscal.

Față de aceste constatări, având ca bază legală actele normative specificate anterior, organele de inspecție fiscală abilitate au procedat la inițierea demersurilor pe lângă **Parchetul de pe lângă Tribunalul Teleorman**.

Raportat la constatările în cauză, - petiționara a înțeles să se îndrepte cu o contestație către Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman, în condițiile prezentate la Cap. I al prezentei Decizii de soluționare.

În drept, cauza își găsește soluționarea în dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art.214, alin.(1), lit.a) și lit.b), alin.(3), precum și a Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, așa cum au fost aprobate prin Ordinul nr.2.137/2011 al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pct.10.1. – publicate în M. Of. nr.3..... din 31 mai 2011 -,care prevăd:

** ART. 214*

Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează a fi dată în procedura administrativă.

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea (...)

** 10. Instrucțiuni pentru aplicarea [art. 214 din Codul de procedură fiscală](#) - Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă*

10.1. Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția dată de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale. Dacă solicitarea de reluare a procedurii de soluționare aparține împuternicitului contestatorului, altul decât cel care a formulat contestația, acesta trebuie să facă dovada calității de împuternicit, conform pct. 2.2-2.4 din prezentele instrucțiuni.

Așa fiind, între modul de stabilire a obligațiilor fiscale datorate, precum și a accesoriilor aferente, și cuantumul sumei totale contestate de societate, pe de o parte, și stabilirea posibilului caracter infracțional al faptelor săvârșite, pe de altă parte, există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei dedusă judecății. Această interdependență rezidă în faptul că organele de inspecție fiscală au constatat că petiționara a majorat în condiții nelegale unele categorii de cheltuieli, diminuând contrar prevederilor legale unele venituri impozabile, cu consecințe negative asupra obligațiilor datorate bugetului statului.

De asemenea, în legătură cu obligațiile de plata privind taxa pe valoarea adăugată, s-a reținut că deficiențele prezentate anterior cu privire la modul eronat de stabilire și impozitare a profitului impozabil, au avut influență și asupra obligațiilor de plată a taxei pe valoarea adăugată, mai mult, s-a constatat, în ceea ce privește modul de declarare a TVA, că agentul economic nu a declarat întotdeauna TVA rezultată din evidența contabilă, nu a depus deconturile de TVA începând cu luna februarie 2009 până la data de 30.09.2011; față de care organele de urmărire penală urmează a se pronunța.

S-a mai reținut nedeclararea impozitului pe dividende constituit în sumă de lei, încălcându-se prin aceasta OG 92/2003 – art.81, alin.(1); art.82, alin.(3), cu consecința calculării majorărilor de întârziere de lei, pe baza temeiului de drept specificat la Cap.II al prezentei decizii.

Cu privire la impozitul pe venituri din salarii (- lei) s-a reținut înregistrarea în contabilitatea firmei, în tot cursul anului 2008, cheltuieli cu salariile, precum și contribuțiile aferente, în condițiile în care doi dintre salariați și-au încetat activitatea începând cu data de 01.05.2008. Au fost depuse Declarațiile 100 și 102 până la 31.12.2008, constituindu-se totodată și obligația de plată, care a fost înscrisă în fișa pe plătitor la AFP ; reținându-se ca temei de drept în acest sens, Legea nr.571/2003, art.57. alin.(1)

În consecință, și contribuțiile aferente au fost influențate, așa cum au fost precizate la Cap.II al prezentei decizii.

Organele de revizuire au mai luat act și de cele consemnate în raportul de inspecție fiscală atacat, cu privire la faptul că administratorul judiciar al societății contestatoare a fost de acord cu constatările efectuate de către organele de inspecție fiscală, precum și cu consecințele lor fiscale, renunțând la exprimarea unui punct de vedere, potrivit art.107, alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, notificând acest lucru în declarația dată pe propria răspundere (ce reprezintă Anexa nr.27, ca parte integrantă a prezentului Raport de inspecție fiscală):

Art. 107

Dreptul contribuabilului de a fi informat

(1) Contribuabilul va fi informat pe parcursul desfășurării inspecției fiscale asupra constatărilor rezultate din inspecția fiscală.

(2) La încheierea inspecției fiscale, organul fiscal va prezenta contribuabilului constatările și consecințele lor fiscale, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere potrivit art. 9 alin. (1), cu excepția cazului în care bazele de impozitare nu au suferit nici o modificare în urma inspecției fiscale sau a cazului în care contribuabilul renunță la acest drept și notifică acest fapt organelor de inspecție fiscală.

(4) Contribuabilul are dreptul să prezinte, în scris, punctul de vedere cu privire la constatările inspecției fiscale.

Prin acest demers, organele de inspecție fiscale au aplicat dispozițiile art.9, alin.(1) al Ordonanței Guvernului nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la obligativitatea asigurării contribuabilului posibilitatea de a-și exprima un punct de vedere în legătură cu constatările din actul administrativ fiscal:

Art. 9

Dreptul de a fi ascultat

(1) Înaintea luării deciziei organul fiscal este obligat să asigure contribuabilului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la faptele și împrejurările relevante în luarea deciziei.

Consecința acestor demersuri au fost sintetizate la pct.2 – de la pag.36 din 38 - „Concluzii asupra analizei punctului de vedere al contribuabilului”, organele de inspecție fiscală rețin faptul că contribuabilul și-a însușit constatările organului de inspecție fiscală, fără a avea obiecțiuni.

Organele de revizuire a cererii a luat act și de propunerile făcute de organe de inspecție fiscală prin Referatul cu propunerile de soluționare nr...../18.01.2012, potrivit

cu care se face trimitere la dispozițiile art.214 din Ordonanța Guvernului nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și anume de suspendare a procedurii de soluționare pe fond a contestației pe cale administrativă, până la soluționarea sesizării penale, față de care organele abilitate se vor pronunța asupra caracterului faptelor ce atrage plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și contestate, potrivit cu principiul de drept consacrat prin art.19, alin.(2) al Codului de procedură penală.

Mai mult, sesizarea organelor de urmărire penală cade în sarcina organelor fiscale, în situația în care au fost identificate elemente constitutive ale unei infracțiuni, astfel cum este stipulat la art.108, alin.(1) al Ordonanței Guvernului nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

Art. 108

Sesizarea organelor de urmărire penală

(1) Organele fiscale vor sesiza organele de urmărire penală în legătură cu constatările efectuate cu ocazia inspecției fiscale și care ar putea întruni elemente constitutive ale unei infracțiuni, în condițiile prevăzute de legea penală.

Or, potrivit celor consemnate în Raportul de inspecție fiscală – pag.35 din 38, ultimul aliniat -, *faptele săvârșite în condițiile mai sus menționate, pot întruni elementele constitutive ale infracțiunii reglementate de art.9, alin.(1), lit.b) și de art.6 din Legea nr.241/2005 privind prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, vinovați făcându-se asociații SC SRL*

Urmare a celor precizate anterior, s-a reținut că până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman prin Biroul de soluționare a contestațiilor nu se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, motiv pentru care va proceda la **suspendarea soluționării cauzei** civile pentru suma contestată, în cuantum de lei, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu prevederile dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art.214, alin.(3) și Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, așa cum au fost aprobate prin Ordinul nr.2.137/2011 al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pct.10.1.

Principiul de drept *penalul ține în loc civilul* aplicabil speței deduse judecătii, exprimă dependența necesară a regimului juridic a unui drept, de regimul juridic al unui alt drept.

B. Cu privire la solicitarea de diminuare a TVA de plată în cuantum de lei, ca provenind de la clienți insolubili

Cauza supusă soluționării de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman - prin Biroul de soluționare a contestațiilor -, este aceea dacă aceasta se poate investi în soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care suma contestată nu a fost stabilită printr-un act administrativ fiscal.

În fapt, contestatorul în calitate de lichidator judiciar al debitoarei SC SRL a solicitat prin cererea depusă - înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor

Publice a județului Teleorman sub nr...../29.12.2011 – și diminuarea TVA de plată cu suma de lei, ca provenind de la clienți insolvabili (SC SRL cu soldul contului 411 de lei, din care TVA lei, și SC SRL cu sold neîncasat cont 411 în sumă de lei), pe baza fișelor de cont analitic și a hotărârilor judecătorești, anexate la cerere (Sentința comercială nr.1410/F/..... și Sentința comercială nr. /F/24.05.2011).

Cu privire la aceste aspecte, organele de inspecție fiscală consemnează - la pct.5 – pag.35 din 38 - din Raportul de inspecție fiscală nr.F-TR din 30.11.2011 faptul că agentul economic petiționar a depus Adresa nr. /04.11.2011 (Anexa nr.25) solicitând suspendarea inspecției fiscale, ca urmare a depunerii sentințelor civile ce au fost investite cu formulă executorie în cazul a debitori (printre care și SC SRL și SC SRL).

Se precizează că în fapt, cele solicitate au avut în vedere ajustarea bazei de impozitare, însă pentru nici unul dintre acești debitori SC SRL nu prezintă hotărâre judecătorească de închidere a procedurii insolvenței, rămasă definitivă și irevocabilă.

În aceste condiții, s-a reținut că petiționara nu s-a încadrat în prevederile art.138, lit.d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel încât nu au fost motive temeinice de suspendare a inspecției fiscale.

S-a mai consemnat faptul că administratorul judiciar al societății contestatoare a fost de acord cu constatările efectuate de către organele de inspecție fiscală, precum și cu consecințele lor fiscale, renunțând la exprimarea unui punct de vedere, potrivit art.107, alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, notificând acest lucru în declarația dată pe propria răspundere (ce reprezintă Anexa nr.27, ca parte integrantă a prezentului Raport de inspecție fiscală).

Astfel, la pct.2 – de la pag.36 din 38 - „Concluzii asupra analizei punctului de vedere al contribuabilului”, organele de inspecție fiscală rețin faptul că contribuabilul și-a însușit constatările organului de inspecție fiscală, fără a avea obiecțiuni.

Raportat la această situație, precum și la dispozițiile legale în materie aplicabile acestui capăt de cerere – care urmează a fi citate -, organele de revizuire rețin faptul că suma de lei susținută a reprezenta taxă pe valoarea adăugată nu a fost stabilită prin actul administrativ fiscal atacat, iar competența de soluționare se poate extinde numai asupra *sumelor și măsurilor stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.*

În drept, cauzei îi sunt aplicabile dispozițiile art. 110, alin. (3), art. 205, alin. (1), art. 206, alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în care se stipulează:

* O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată (M.O. nr. 513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare;

ART. 110

Colectarea creanțelor fiscale

(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii.

ART. 205

Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii.

ART. 206

Forma și conținutul contestației

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.

Fundamentarea soluției ce urmează a fi adoptată are la bază textele de lege citate, respectiv faptul că suma susceptibilă de a fi contestată este cea individualizată într-un act administrativ fiscal emis de autoritatea fiscală competentă, cauzei fiindu-i incidente și prevederile pct. 11.1 lit. c) din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

* Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr.2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală;

11.1. *Contestația poate fi respinsă ca:*

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat sau dacă prin reluarea procedurii administrative, luându-se act de soluția pronunțată de instanța penală, se constată că cererea rămâne lipsită de obiect;

În aceste condiții, și bazat pe dispozițiile legale mai sus precizate, în cazul sumei de lei contestată, nefiind stabilită prin titlul de creanță emis de autoritatea fiscală competentă, atacat prin prezenta cerere, contestația urmează să fie **respinsă ca fiind fără obiect.**

C. Cu privire la capătul de cerere de lei, ca urmare a diminuării pretențiilor, sumă solicitată în plus raportată la decizia de impunere

Cauza supusă soluționării de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman - prin Biroul de soluționare a contestațiilor -, este aceea dacă aceasta se poate investi în soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care suma contestată nu a fost stabilită printr-un act administrativ fiscal.

În fapt, contestatorul în calitate de lichidator judiciar al debitoarei SC SRL a solicitat prin cererea depusă - înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman sub nr...../29.12.2011 – suma de lei, față de lei, sumă înscrisă în decizia de impunere ca sumă totală. Prin demersurile efectuate conform normelor legale s-a solicitat petentei să se pronunțe asupra cuantumului sumei totale contestate individualizată pe feluri de impozite, taxe, accesorii și contribuții precum și accesorii ale acestora.

Întrucât până la data împlinirii termenului de răspuns stabilit de organul de revizuire conform legii, petenta nu a dat curs celor solicitate, organele de soluționare rețin că în baza pct.2.1. al Ordinului 2.137/2011 al ANAF, contestația se consideră formulată împotriva întregului act administrativ fiscal.

Astfel conform Deciziei de impunere atacată suma stabilită ca și creanță fiscală suplimentară la control în sarcina petiționarei a fost stabilită la nivelul sumei

de lei, rezultată din :

..... lei sumă stabilită ca și obligație de plată suplimentară consemnată în titlul de creanță, înscrisă efectiv în cererea depusă, diminuată cu suma de..... lei, reprezentând diminuare de creanță fiscală stabilită la control (care reprezintă ,impozit pe dividende,contribuții sociale, impozit pe veniturile din salarii și accesoriile aferete).

Față de cele arătate anterior, rezultă că obiectul contestației reprezintă o creanță fiscală totală în sumă de lei, așa cum este înscrisă în decizia de impunere.

Pe cale de consecință, rezultă că prin înscrisurile cuprinse în cererea sa, petenta solicită în plus spre soluționare și o creanță fiscală de lei, sumă care nu se regăsește evidențiată ca și sumă în plus stabilită în sarcina petentei, la control.

Raportat la această situație, precum și la dispozițiile legale în materie aplicabile acestui capăt de cerere – care urmează a fi citate -, organele de revizuire rețin faptul că suma de **+..... lei** nu a fost stabilită prin actul administrativ fiscal atacat, iar competența de soluționare se poate extinde numai asupra *sumelor și măsurilor stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.*

În drept, cauzei îi sunt aplicabile dispozițiile art. 110, alin. (3), art. 205, alin. (1), art. 206, alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în care se stipulează:

* O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată (M.O. nr. 513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare;

ART. 110

Colectarea creanțelor fiscale

(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii.

ART. 205

Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii.

ART. 206

Forma și conținutul contestației

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.

Fundamentarea soluției ce urmează a fi adoptată are la bază textele de lege citate, respectiv faptul că suma susceptibilă de a fi contestată este cea individualizată într-un act administrativ fiscal emis de autoritatea fiscală competentă, cauzei fiindu-i incidente și prevederile pct. 11.1 lit. c) din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

* Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr.2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală;

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat sau dacă prin reluarea procedurii administrative, luându-se act de soluția pronunțată de instanța penală, se constată că cererea rămâne lipsită de obiect;

În aceste condiții, și bazat pe dispozițiile legale mai sus precizate, în cazul sumei de +..... lei contestată, nefiind stabilită prin titlul de creanță emis de autoritatea fiscală competentă, atacat prin prezenta cerere, contestația urmează să fie **respinsă ca fiind fără obiect.**

D. Cu privire la capătul de cerere reprezentând majorări de întârziere în sumă de lei și penalități în sumă de lei, neînscrise în titlul de creanță

Cauza supusă soluționării de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman - prin Biroul de soluționare a contestațiilor -, este aceea dacă aceasta se poate investi în soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care suma contestată nu a fost stabilită printr-un act administrativ fiscal.

În fapt, contestatorul în calitate de lichidator judiciar al debitoarei SC SRL contestă prin cererea depusă - înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman sub nr...../29.12.2011 - majorări de întârziere în sumă de lei și penalități în sumă de lei, neînscrise în titlul de creanță. Se reține faptul în mod nejustificat a atacat, prin contestația depusă, accesoriile în cauză, acestea fiind consemnate în cerere de două ori:

- o dată în mod cumulativ, la nivelul sumei de lei, față de care organele de soluționare au dat soluția de la Cap.III, litera A a prezentei decizii de soluționare, și anume de suspendare a soluționării cauzei, în situația explicitată în considerentele capitolului;

- a doua oară, detaliind accesoriile - majorări de întârziere lei și penalități lei – în raport cu care organele de soluționare se vor pronunța prin prezentul capăt de cerere.

Este de reținut și faptul că prin demersurile întreprinse conform normelor legale s-a solicitat petentei să se pronunțe asupra cuantumului sumei totale contestate individualizată pe feluri de impozite, taxe și contribuții, precum și accesorii ale acestora.

Întrucât până la data împlinirii termenului de răspuns stabilit de organele de revizuire potrivit legii, și nici până la data emiterii prezentei, petiționara nu a dat curs celor solicitate, în baza pct.2.1. al Ordinului 2.137/2011 al ANAF, contestația s-a considerat a fi formulată împotriva întregului act administrativ fiscal, - la care au fost adăugate sumele suplimentare contestate și neînscrise în titlul de creanță atacat.

Raportat la această situație, precum și la dispozițiile legale în materie aplicabile acestui capăt de cerere – care urmează a fi citate -, organele de revizuire rețin faptul că sumele de lei reprezentând majorări de întârziere și lei reprezentând penalități au fost înscrise în titlul de creanță o singură dată, la nivelul sumei cumulate de lei.

În concluzie, sumele constituind prezentul capăt de cerere nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat, iar competența de soluționare se poate extinde numai asupra *sumelor și măsurilor stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.*

În drept, cauzei îi sunt aplicabile dispozițiile art. 110, alin. (3), art. 205, alin. (1), art. 206, alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în care se stipulează:

* O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată (M.O. nr. 513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare;

ART. 110

Colectarea creanțelor fiscale

(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii.

ART. 205

Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii.

ART. 206

Forma și conținutul contestației

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.

Fundamentarea soluției ce urmează a fi adoptată are la bază textele de lege citate, respectiv faptul că suma susceptibilă de a fi contestată este cea individualizată într-un act administrativ fiscal emis de autoritatea fiscală competentă, cauzei fiindu-i incidente și prevederile pct. 11.1 lit. c) din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

* Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr.2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, (M.O. nr. 3...../31.05.2011);

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat sau dacă prin reluarea procedurii administrative, luându-se act de soluția pronunțată de instanța penală, se constată că cererea rămâne lipsită de obiect;

În aceste condiții, și bazat pe dispozițiile legale mai sus precizate, în cazul sumelor de lei reprezentând majorări de întârziere și lei reprezentând penalități, nefiind stabilite prin titlul de creanță emis de autoritatea fiscală competentă, atacat prin prezenta cerere, contestația urmează să fie **respinsă ca fiind fără obiect.**

*

Având în vedere considerentele de fapt și de drept arătate, în temeiul H.G. nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, a H.G. nr.109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a HG nr.1050/2004 privind Normele de aplicare a OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precum și a Ordinului Președintelui A.N.A.F. nr.2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, directorul executiv al Direcția

DECIDE :

Art. 1. Suspendarea soluționării contestației formulată de, -în calitate de lichidator judiciar al debitoarei SC SRL- îndreptată împotriva măsurilor stabilite prin Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 30.11.2011 și înregistrat sub nr. F-TR/30.11.2011, a cărui rezultate sunt reflectate în Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-TR...../30.11.2011, prin care s-au stabilit în sarcina petiționarei obligații fiscale suplimentare de plată în cuantum total de lei reprezentând:

Obligatii fiscale	Sume -lei-	Observatii
Impozit pe profit	conform cererii depuse
Accesorii aferente	idem
TVA	idem
Accesorii aferente	idem
Total 1	
Impozit dividende	neconsemnate in cerere
Accesorii aferente	idem
Impozit pe veniturile din salarii	-.....	idem
CAS angajator	-.....	idem
CAS angajati	-.....	idem
CASS angajator	-.....	idem
CASS angajati	-.....	idem
Contributie somaj angajator	-.....	idem
Contributie somaj asigurati	-.....	idem
Contrib. asig. accidente	-.....	idem
Contrib. pt. concedii	-.....	idem
Contrib. asig. fd. garantare	-.....	idem
Total 2	-.....	
Total (1+2)	inscrisa in titlul de creanta

Procedura administrativă urmează a fi reluată în condițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea.

Art. 2. Se respinge ca fiind fără obiect contestația formulată de-în calitate de lichidator judiciar al debitoarei SC SRL, pentru suma de lei, susținută a fi TVA de plată și care nu a fost stabilită prin actul administrativ fiscal atacat.

Art. 3. Se respinge ca fiind fără obiect contestația formulată de-în calitate de lichidator judiciar al debitoarei SC SRL, pentru suma de lei, care nu a fost

stabilită prin actul administrativ fiscal atacat.

Art. 4. Se respinge ca fiind fără obiect contestația formulată de-în calitate de lichidator judiciar al debitoarei SC SRL, pentru sumele de lei reprezentând majorări de întârziere și lei reprezentând penalități, care nu a fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat.

Art. 5. Decizia poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă în termen de 6 luni de la data comunicării.

Art. 6. Prezenta a fost redactată în 5 (cinci) exemplare, egal valabile, comunicate celor interesați.

Art.7. Biroul de soluționare a contestațiilor va duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

DIRECTOR EXECUTIV